

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๓๐/๒๕๖๓

วันที่ ๑๓ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { พันโท ณรงค์ ขุนหอม ผู้อุทธรณ์
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกิงเพล เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านปากกุดหวาย ตำบลหนองกิงเพล อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ อบ ๘๘๒๐๑/๗๘๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ยื่นขอใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ โดยกรมอนามัยได้รับเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัยครบกำหนดส่งข้อมูล วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แจ้งการดำเนินการในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐาน ๒. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ อบ ๗๘๒๐๑/๑๔๑ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีให้ระงับเหตุรำคาญ ๓. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ขอความร่วมมือศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งศูนย์อนามัยมีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๐.๐๕/๙๑ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๓ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง...

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การเลี้ยงสุกรของผูุ้ธรณ์ปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องจนก่อความเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกินเพลได้รับแจ้งจากศูนย์ดำรงธรรมอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี กรณีราษฎรได้รับความเดือดร้อนกลิ่นเหม็นจากฟาร์มเลี้ยงสุกรและเข้าตรวจสอบพบว่า ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรโดยไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านปากกุดหวาย ตำบลหนองกินเพล อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จากการสอบถามทราบว่า มีสุกรจำนวน ๗๐ ตัว ต่อจากนั้นได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงระดับตำบลเข้าตรวจสอบ ข้อเท็จจริงและหาแนวทางแก้ไขปัญหามือวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ พบว่า ฟาร์มเลี้ยงสุกรได้ส่งกลิ่นเหม็น สร้างความเดือดร้อน มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนที่อยู่อาศัยตามทิศทางลม จึงได้จัดประชุม ทำข้อตกลงร่วมกับเจ้าของฟาร์มและเข้าตรวจซ้ำอีกครั้งในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ พบว่า เจ้าของฟาร์ม ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งโดยใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ดังนี้ ๑) ให้เจ้าของฟาร์มปรับปรุงแก้ไขรางระบายน้ำที่มีมูลสุกรตกค้างอยู่ โดยให้ตักมูลสุกรออกก่อนล้าง ทำความสะอาดรางระบายน้ำ เพื่อลดการอุดตันและระบายน้ำเสียลงบ่อพักน้ำเสียได้สะดวก ๒) ให้เจ้าของ ฟาร์มสูบน้ำเสียจากบ่อ ตักมูลสุกรที่หมักหมมออกให้หมด และปรับพื้นบ่อใหม่ให้น้ำเสียสามารถซึมผ่านได้ ๓) ให้เจ้าของฟาร์มทำบ่อดักเศษอาหารให้เหลือเพียงน้ำที่จะไหลลงสู่บ่อพักน้ำเสีย โดยให้ดำเนินการภายใน ๑๕ วัน

ผูุ้ธรณ์ได้มีหนังสือขออุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีประเด็นข้อคัดค้าน ข้อมูลและหลักฐาน สรุปความว่า ๑) วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงระดับตำบลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้าตรวจสอบฟาร์มเลี้ยงสุกร โดยผูุ้ธรณ์ ยินยอมดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามที่คณะกรรมการฯ แนะนำ และนัดตรวจติดตามในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ ๒) จากการตรวจติดตามคณะกรรมการลงความเห็นเห็นว่าฟาร์มยังส่งกลิ่นเหม็นอยู่จึงได้ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นออกหนังสือคำสั่ง โดยผูุ้ธรณ์ไม่ได้รับบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรหรือหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ว่า ส่งกลิ่นเหม็นอย่างไร เกินค่ามาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ และได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการฯ โดยไม่มีผู้เชี่ยวชาญมาให้ความแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงฟาร์มอีกด้วย ๓) ผูุ้ธรณ์ได้รับคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่มีผลมาตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ และให้เวลาปรับปรุงภายใน ๑๕ วัน ซึ่งเป็น ช่วงวันหยุดยาวเทศกาลปีใหม่ ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปรับปรุงได้ทันตามกำหนด การปรับปรุงต้องใช้ งบประมาณและเวลาค่อนข้างมาก และในการออกคำสั่งทางปกครองผูุ้ธรณ์ยังไม่ได้เห็นหลักฐานข้อเท็จจริง และยังไม่ได้รับโอกาสในการโต้แย้งและแสดงหลักฐานตามมาตรา ๒๙ และ ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมองว่าไม่เป็นธรรม ๔) ผูุ้ธรณ์ขอให้เลื่อนกำหนดการปรับปรุงแก้ไข ให้แล้วเสร็จจากภายใน ๑๕ วัน เป็นภายใน ๖๐ วัน

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือชี้แจงว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกินเพลมีข้อบังคับ ตำบล เรื่อง กิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องควบคุมแล้ว พร้อมทั้งชี้แจงแก่คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น สรุปความว่า ๑) หลังจากรับแจ้งเรื่องร้องเรียน จากอำเภอวารินชำราบได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงระดับตำบลเข้าตรวจสอบร่วมกับตัวแทน จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอวารินชำราบและสำนักงานสาธารณสุขอำเภอวารินชำราบเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ พบว่า มีการเลี้ยงสุกรประมาณ ๕๐ ตัว มีกลิ่นเหม็นจากมูลสุกรรบกวนเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงจริง มีบ่อพักน้ำเสีย ๑ บ่อ ปริมาณน้ำล้นบ่อ ไม่มีระบบป้องกันกำจัดกลิ่นและของเสีย และบริเวณโรงเรือนมีน้ำขังอยู่

จึงแนะนำ...

จึงแนะนำให้แก้ไขปัญหากล้นเหม็นโดยใช้จุลินทรีย์ EM เติมลงในบ่อน้ำเสีย และกำหนดเวลาให้ผูุ้ทธรณ์ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑ เดือนนับจากวันที่แจ้ง แต่เนื่องจากผูุ้ทธรณ์ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงได้ตรวจติดตามในช่วงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๓ อีกหลายครั้ง ๒) ในการตรวจติดตามครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ พบว่า ผูุ้ทธรณ์ยังมีได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำเท่าที่ควรและยังมีกลิ่นเหม็นจากมูลสุกรอยู่เช่นเดิม จึงได้จัดประชุมพิจารณาและมีความเห็นว่าผูุ้ทธรณ์ไม่มีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวและแนะนำให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ โดยคำสั่งดังกล่าวบุตรชายของผูุ้ทธรณ์ลงนามรับทราบเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ๓) ได้ให้โอกาสและระยะเวลาแก้ไขปรับปรุงเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว แต่ผูุ้ทธรณ์ไม่มีความตั้งใจจริงในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ได้ให้คำแนะนำ ๔) ยืนยันระยะเวลาแก้ไขปรับปรุงฟาร์มสุกรให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันดังเดิม

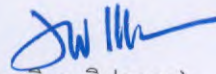
ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี ได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผูุ้ทธรณ์นี้สรุปความว่า สถานที่เลี้ยงสุกรของผูุ้ทธรณ์อยู่ห่างจากชุมชนประมาณ ๕๐๐ เมตรและห่างจากโรงเรียนบ้านกุดหวายประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๑ ไร่ เลี้ยงสุกรขุนส่งพ่อค้าที่เข้ามารับซื้อจำนวน ๗๐-๘๐ ตัว ใช้เวลาเลี้ยงประมาณ ๔-๕ เดือนต่อรุ่น ขึ้นอยู่กับน้ำหนักของสุกร มีโรงเรือน ๑ โรง มีคนงานดูแล ๒ คน แบ่งพื้นที่ออกเป็นโรงเรือนเลี้ยงสุกรและระบบบำบัดน้ำเสีย ลักษณะโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกรเป็นฟาร์มระบบเปิด โครงสร้างทำด้วยเหล็ก เสาทำด้วยปูน หลังคามุงกระเบื้อง ผนังคอกก่อด้วยอิฐบล็อก พื้นคอนกรีต ส่วนหน้าของคอกมีรางรวบรวมน้ำเสียที่เกิดจากการล้างคอกสุกรให้ไหลไปสู่บ่อพักน้ำเสีย ภายในโรงเรือนแบ่งเป็นคอกเลี้ยงก่อกออิฐฉาบปูน จำนวน ๘ คอก ขณะตรวจมีการใช้งานเพียง ๒ คอก ส่วนระบบบำบัดน้ำเสียมีการรวบรวมของเสียด้วยรางระบายน้ำลงสู่บ่อพักเพื่อตกตะกอนจำนวน ๒ บ่อ แต่ละบ่อกว้างประมาณ ๕๐ เซนติเมตรลึกประมาณ ๑ เมตร ก่อด้วยอิฐฉาบปูน บ่อแรกมีประตูรับน้ำเสียขนาดกว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ลึก ๔ เมตร และให้ความเห็นว่า สถานประกอบการกิจการของผูุ้ทธรณ์มีจุดที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ๒ จุด จุดแรกบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสุกร เนื่องจากการล้างทำความสะอาดยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ แร่ดินน้ำไม่แรงพอที่จะดันสิ่งสกปรกให้ออกจากคอกได้ และการผสม EM ยังไม่ทราบปริมาณการใช้ที่แน่ชัด จุดที่สองคือระบบบำบัดน้ำเสีย เนื่องจากไม่มีตะแกรงดักสิ่งปฏิกูลทำให้มูลสุกรไหลไปยังบ่อพักทั้ง ๒ บ่อ และบ่อรองรับน้ำเสียด้วย โดยผูุ้ทธรณ์ยืนยันว่าจะทำแผนปรับปรุงสถานประกอบการเป็นระยะในช่วงเวลา ๖๐ วัน และยินยอมให้เจ้าหน้าที่เข้าตรวจ

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกินเพล ตามข้อบังคับตำบลหนองกินเพล พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๔ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกินเพล ก. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๒) การเลี้ยงสุกร.. แต่ผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี รวมถึงผูุ้ทธรณ์ให้การยอมรับว่า สถานประกอบการกิจการของผูุ้ทธรณ์มีกลิ่นเหม็นจากมูลสุกรรบกวนผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจริง แม้จะไม่มีผลการตรวจวัดทางวิทยาศาสตร์มายืนยัน โดยสาเหตุเกิดจากไม่มีการดูแลระบบบำบัดน้ำเสียอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ถือเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ให้โอกาสแก่ผูุ้ทธรณ์แก้ไขปรับปรุงสถานประกอบการหลายครั้ง แต่ผูุ้ทธรณ์ยังไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดได้ การขอขยายเวลาแก้ไขปัญหากล้นเหม็นจากการเลี้ยงสุกรของผูุ้ทธรณ์เป็นการประวิงเวลาที่จะดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเท่านั้น ดังนั้น การกระทำของผูุ้ทธรณ์จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบังคับตำบลหนองกินเพล เรื่อง กิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ อบ ๘๙๒๐๑/๗๘๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ให้ระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกร ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องได้รับอนุญาตตามข้อบังคับตำบลหนองกิงเพล เรื่อง กิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต อีกทั้งยังเป็นการประกอบกิจการที่ไม่ถูกสุขลักษณะตามข้อบังคับตำบลหนองกิงเพล เรื่อง กิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ จนก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงจริง เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องได้ให้โอกาสในการแก้ไขเป็นระยะเวลาพอสมควร แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการภายในช่วงเวลาที่กำหนด และไม่สามารถแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรให้ลดลงได้ แม้ว่ากลิ่นเหม็นที่เกิดขึ้นยังไม่ร้ายแรงถึงขนาดที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ แต่ถือได้ว่าเป็นเหตุที่ทำให้เสื่อมและส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันต่อผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงซึ่งถือเป็นเหตุรำคาญ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ อบ ๘๙๒๐๑/๗๘๔ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น อบ ๘๙๒๐๑/๗๘๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

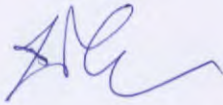

(นางพรรณพมล วิปุลากร)

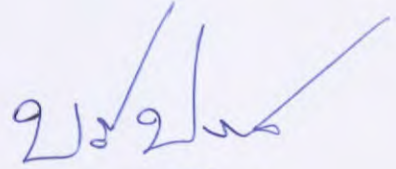
อธิบดีกรมอนามัย

ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

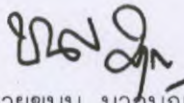
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

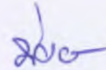
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายบุญฤกษ์ ปิ่นประสงค์)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

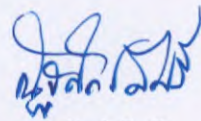
(นายชนบ มาบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

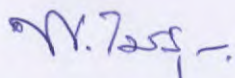
(นางปิยิดา สุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

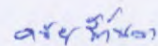
(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นายณัฐศักย์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายदनัย อีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

1/4/63
1/4/63